

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: V. U., zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1, proti žalované Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/S0, 140 21 Praha 4, proti rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 30. října 2010, č. j. CPR-5995/ČJ-2010-9CPR-C241,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 9. března 2010 zamítla Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorát cizinecké policie Cheb, žalobcovu žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, neboť žalobce neprokázal trestní záchovalost [§ 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky]: ve výpisu z Rejstříku trestů má záznam o pravomocném odsouzení (rozsudek nabyl právní moci dne 22. června 2009) za trestný čin ohrožování pod vlivem návykové látky.

Žalobcovo odvolání zamítla Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, svým rozhodnutím ze dne 30. října 2010 a původní rozhodnutí potvrdila. Žalobce sice namítl, že usnesením Okresního soudu v Chebu ze dne 1. března 2010 bylo podmíněně upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, nedoložil však, že by byl záznam v Rejstříku trestů vymazán, nehledě na to, že tato skutečnost nemá vliv na výrok rozhodnutí. Při užití ustanovení § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. se nezkoumá dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

Eventuální dopad rozhodnutí do žalobceva soukromého života nemůže převážit zájem státu a společnosti, kterým je v tomto případě ochrana života, zdraví a majetku ostatních občanů. Trestný čin, kterého se žalobce dopustil, spadá do kategorie trestných činů hrubě narušujících občanské soužití. Důsledky zamítnutí žádosti, včetně zásahu do soukromého a rodinného života, jsou tedy přiměřené důvodu, pro který byla žádost zamítnuta.

V žalobě proti tomuto rozhodnutí žalobce namítl, že přijaté řešení neodpovídá okolnostem případu, správní orgány mu nevyšly vstříc a neumožnily mu realizovat jeho právo na právní pomoc. Žalobce se v ČR podrobil oční operaci a na další operaci se má dostavit dne 29. listopadu 2010 (*tj. pět dní po podání žaloby*). Žalobce by také mohl být nositelem nákazy TBC, která se vyskytla v jeho pracovním kolektivu. Je tedy v zájmu zamezení šíření nakažlivých chorob, aby byl žalobci umožněn pobyt v ČR. Důsledky rozhodnutí jsou nepřiměřeně tvrdé, neboť žalobce má v ČR manželku s povoleným trvalým pobytem. Dne 1. března 2010 trestní soud navíc upustil od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti. Žalobce proto navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na závěrech vyslovených v napadeném rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.

Dne 17. dubna 2013 žalobce soudu předložil kopii usnesení Okresního soudu v Chebu ze dne 16. března 2012, podle nějž se žalobce ve zkušební době podmíněně odloženého trestu odnětí svobody osvědčil, a kopii výpisu z evidence Rejstříku trestů ze dne 25. září 2012, v němž již nemá žalobce žádný záznam o odsouzení.

Městský soud žalobu zamítl dne 12. prosince 2014; jeho rozsudek však zrušil Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 31. března 2015 pro nepřezkoumatelnost. Městský soud si ves svém rozsudku ze dne 12. prosince 2014 neujasněl, podle jaké skutkové podstaty bylo rozhodováno, a smísl skutečně užitou skutkovou podstatu se skutkovou podstatou, kterou užil orgán prvního stupně při neprodloužení pobytu dne 21. září 2009. Toto první rozhodnutí ve věci bylo v odvolacím řízení zrušeno; následovalo rozhodnutí ze dne 9. března 2010 a odvolací rozhodnutí ze dne 30. října 2010, která jsou předmětem přezkumu v této věci.

Městský soud se proto žalobou zabýval znovu; opětovně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 35 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. nelze prodloužit dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37). Podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. se § 35 odst. 3 vztahuje obdobně i na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. zruší Policie (*po 1. lednu 2011 pak ministerstvo*) platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže byl cizinec pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

Soud se ztotožňuje s hodnocením, které provedly správní orgány. Ani sám žalobce nezpochybnil to, že podle evidence Rejstříku trestů byl v době rozhodování správních orgánů pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu. Skutečnost, že již před zamítnutím žádosti v prvním stupni trestní soud upustil od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, není ve vztahu k podmínce trestní zachovalosti podstatná, protože upuštěním od výkonu trestu se nijak nesmazává fakt pravomocného odsouzení za trestný čin. Teprve s odstupem dvou let od rozhodování správních orgánů bylo žalobci odsouzení zahlazeno; na to však soud nemůže brát zřetel, protože hodnotí zákonnost napadeného rozhodnutí podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí správního orgánu.

Při užití skutkové podstaty podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. neukládá zákon správnímu orgánu, aby hodnotil, zda jsou důsledky tohoto rozhodnutí přiměřené

důvodu pro neprodloužení platnosti povolení k pobytu a aby přihlížel k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince (jako je tomu u skutkových podstat podle § 37 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb.); zmínku o zásahu do žalobcova soukromého života učinil žalovaný v závěru svého rozhodnutí nad rámec nutného. Zákon v případě pravomocného odsouzení cizince pro úmyslný trestný čin nedává správnímu orgánu žádný prostor pro úvahu o důsledcích a přiměřenosti aktu, kterým bude cizinec zbaven práva pobývat dlouhodobě na území.

Relevantní pro věc nejsou ani zdravotní důvody, které žalobce uvádí. Zmínku o možné nákaze TBC považuje soud za spekulativní. Samotný fakt, že je žalobce v péči očního lékaře na území ČR, nemůže být automaticky důvodem pro prodloužení platnosti povolení k pobytu navzdory pravomocnému odsouzení pro trestný čin. Běžná lékařská péče může být žalobci poskytnuta i v zemi původu, případně mu za účelem návštěvy českého lékaře může být uděleno jednorázové vízum.

Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“). Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. června 2015

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková